

OBSAH

Redakcia

Blahoželanie ADME k 155. narodeninám
18. apríla 2024

Str.1

Formačný projekt

Mária Matka.

Str.3

Nazaret. Božia rodina

8. Nazaret škola modlitby.

Str.5

Pokorné a najvyššie stvorenie

Na ceste s Máriou, učiteľkou integrálnej ekológie

9. Žena rozlišovania.

Str.7

Rodinné správy

- Video pozvanie na Kongres do Fatimy.

Str.9

- Portugalsko: *Medzinárodný kongres Panny Márie Pomocnice kresťanov 2024 vo Fatime.*

Str.9

- Rada miestnych skupín ADMA provincie São Paulo.

Str.10

- Výročné stretnutie prezidentov a radcov ADMA Severnej Argentíny.

Str.10

- Omša za zosnulých členov združenia ADMA.

Str.10

Modlitebný úmysel na tento mesiac

Za formáciu rehoľníkov a rehoľníčok a seminaristov.

Str.11

REDAKCIA

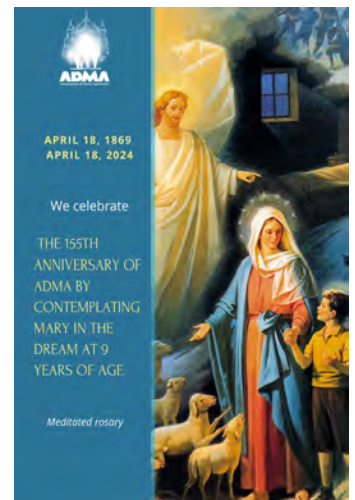
BLAHOŽELANIE ADME K 155. NARODENINÁM 18. APRÍLA 2024

Najdrahší

Pri príležitosti 155. narodenín ADMA sme dostali pozdrav od sestry Chiari Cazzuolo, generálnej predstavenej inštitútu FMA.

Jej slová podčiarkujú s radosťou a jednoduchosťou niektoré dôležité črty saleziánskej charizmy, ktoré osobitným spôsobom charakterizujú naše Združenie ADMA v minulosti, v súčasnosti i v budúcnosti: zverenie sa Márii, pozornosť voči slabým, úsilie šíriť vieru a prinášať nádej, pripomínajúc nám, že Ona (Mária) nás nikdy neopustí. **Ďakujeme Matke Chiare za jej blízkosť a za sprevádzanie**, ktoré nám ponúka. Ona nás sprevádza aj cez sestru Lucreciu, svetovú delegátku a tiež cez sestru Marilenu na miestnej úrovni. Vďaka za účasť, podporu a sympatiu voči nášmu Združeniu, ktoré cítime od všetkých sestier FMA.

Aj my sa modlíme za sestru Máriu Cazzuolo, za jej úmysly, za inštitút a spolu s celou saleziánskou rodinou sa chceme modliť za pokoj a pre tých, ktorí

sa najviac namáhajú, pretože v Ježišovi skrze Máriu môžu nájsť posilnenie.

Don. Gabriel Cruz Trejo,
sdb duchovný animátor ADMA Valdocco.

Renato Valera,
prezident ADMA Valdocco.

“Blahoželáme a modlíme sa za vás, ja osobne i všetky Dcéry Márie Pomocnice kresťanov”

Vážení priatelia ADMA,

Nachádzam sa v Angole, neďaleko Luandy, s 9 provinciálmi/predstavenými medziprovinciálnej konferencie Afriky a Madagaskaru (CIAM) na každoročných duchovných cvičeniach. V predchádzajúcich dňoch som mala možnosť navštíviť dcéry Márie Pomocnice kresťanov - “Rainha da Paz” - v Angole a stretla som tiež početné skupiny ADMY, dospelých a mladých ľudí, plných energie a veľkej túžby po dobre. Majú silný pocit spolupatričnosti, sú svedkami silnej mariánskej identity a sú aktívni v tvorivosti dobra, najmä pre maličkých a chudobných. Vo svojich kresťanských a saleziánskych komunitách žiaria krásou a nádejou, akoby chceli povedať, že združenie má 155 rokov, ale tento vek znáša naozaj dobre. Gratulujem naozaj, alebo skôr, ako sa hovorí v portugalčine, parabéns!

Bolo to 18. apríla 1869, keď don Bosco založil Združenie ctiteľov Márie Pomocnice kresťanov ADMA, aby sa láska k Márii prejavila v rýchlo sa meniacej spoločnosti, ohrozujúcej život viery a náboženských hodnôt ľudí, najmä mladých. Tomuto združeniu náš zakladateľ zveril úlohu

pripomenúť si, že ako každá matka, aj Mária je prítomná v živote svojich detí a nikdy ich neopúšťa, naopak, je viac prítomná tam, kde je jej pomoc najviac potrebná.

Myslím si, že po 155 rokoch, v tomto súčasnom svete, je táto úloha stále aktuálna, ba viac ako kedykoľvek predtým!

Ďakujem vám za všetko dobro, ktoré zasievate a konáte pod pohľadom Panny Márie Pomocnice kresťanov, ktorá vás miluje a má vo vás veľkú dôveru!

Blahoželáme a modlíme sa za vás, ja osobne i všetky Dcéry Márie Pomocnice kresťanov.

Všetko naj k narodeninám ADMA!

Sestra Chiara Cazzuola,
Generálna predstavená Inštitútu FMA.

FORMAČNÝ PROJEKT

MÁRIA MATKA

Je naozaj ťažké preceniť dôležitosť Máriinej prítomnosti a pôsobenia v živote dona Bosca a v rozvoji saleziánskej charizmy. *“Urobila všetko”*, povedal don Bosco na sklonku svojho života, pripomínajúc si s vďačnosťou znamenia a udalosti, ktoré ho viedli k tomu, aby sa stal otcom mnohých mladých a ich vychovávateľov. Odborníci na našu charizmu potvrdzujú, poukazujú na písomné pramene, ktoré majú v rukách, že saleziánska charizma je celá poznačená mariánskou pečatou, tak v duchovnej ako aj v pastoračnej oblasti.

Príbeh sna z deviatich rokov predstavuje dramaticky realitu a význam tejto prítomnosti. Don Bosco opisuje Máriinu úlohu v jeho živote najmä dvoma slovami: *“Matka”* a *“Učiteľka”*. Dva tituly, ktoré jasne vyjadrujú typicky saleziánsku podobu Máriinho materinského pôsobenia, ktoré sa týka každého veriaceho ako Božieho syna a dcéry.

To nám dosvedčuje už scéna z Jánovho evanjelia, keď milovaný učeník a Ježišova matka stoja pod krížom – a to sa netýka len historickej postavy učeníka, ktorého si obľúbil Ježiš. Milovaný učeník totiž predstavuje každého učeníka, ktorý v sebe nachádza odvahu nasledovať Krista až na kríž, aby bol obnovený jeho obetou. Jánovo evanjelium totiž anticipuje Turíce na Kalvárii: keď Ježiš zomiera, jeho posledný výdych je odovzdanie Ducha, vylieva ho na tých, ktorí sú pri jeho nohách, na prvú bunku Cirkvi: Matku, učeníka a ostatné ženy.

Vojakova kopija otvárajúca jeho bok odkiaľ vyteká krv a voda je predobrazom sviatostí krstu a Eucharistie, ktoré umožňujú veriaceму vstúpiť do Božieho srdca a byť ním znovuzrodený ako syn a dcéra. V tomto kontexte nadobúda vzájomná dôvera medzi Matkou a učeníkom osobitnú hodnotu. Mária totiž predstavuje Cirkev, ktorá prijíma a vedie k Ježišovi. Každému pokrstenému je daná ako Matka, ako pomoc na ceste viery, ktorá, tak ako to bolo pre Majstra, tak aj pre učeníka, prechádza šťastnými i smutnými úsekmi, podopieraná istotou Otcovej lásky, ktorá sa odráža aj v Máriinej materinskej starostlivosti a nežnosti.

Vo sne z deviatich rokov sa postava Márie objavuje práve vo chvíli, keď sa zdá, že situácia pre malého

Janka sa stáva neúnosnou. *“Uľahčiť ťažké veci”*, hovorieval don Bosco neskôr svojim mladým, je jednou z Máriiných úloh.

Vráťme sa však k príbehu sna: malý Ján, znepokojený zlým správaním svojich druhov, sa vrhá medzi nich a snaží sa ich zastaviť kopaním a údermi. Tajomný muž, oblečený v žiarivom odeve zasiahne, aby ho zastavil. Don Bosco ho nikdy nevolá po mene, možno zo skromnosti, možno preto, aby zvýšil napätie, oddávajúc sa jeho prirodzenému naratívne inštinktu. Poslucháč však nemôže nepochopiť, že je to vzkriesený Kristus. Pán pozýva dieťa, aby sa priblížilo k svojim spoločníkom s láskou, nie násilím. Táto požiadavka sa malému chlapcovi zdá nemožná. Priamo tvárou v tvár svojim protestom „vznešený“ muž ho odkazuje na rovnako tajomnú Učiteľku, od ktorej sa bude môcť naučiť nemožné veci.

V nasledujúcej meditácii sa budeme hlbšie zaoberať názvom Učiteľka. Teraz by som sa chcel zamerať na dynamiku vzťahov, ktorá vychádza zo sna ako charakteristika vzťahu medzi Jánom a Máriou. Tak ako v biblickej scéne kríža, aj vo sne je to Ježiš, kto zveruje Matku učeníkovi a učeníka Matke. Okrem toho Mária nevstupuje na scénu z vlastnej iniciatívy: je to jej Syn, ktorý ju pozýva a dáva jej úlohu, postarať sa o Jána, činnosť, ktorá môže byť úspešná len vtedy, ak nájde spoluprácu mladíka. Aj jemu je totiž zverená úloha uznať autoritu Matky a Učiteľky, dôverovať jej a byť poddajný jej učeniu.

V priebehu sna je zrejmé, že túto úlohu ešte treba splniť. V skutočnosti sa zdá, že malý chlapec Ján nepozná ani muža, ani Pannu Máriu. Toto nespoznanie vytvára prekážku dôvery a Janka sa zmocňuje úzkosť tvárou v tvár budúcemu poslaniu, ktoré ho úplne prevyšuje. Blízkosť Matky, jej upokojujúci tón, nežnosť, s akou ho najprv vzala za ruku a potom mu položila ruku na hlavu, nemohla však upokojiť jeho srdce a ani nezabránila jeho plaču.

Jediným pevným bodom v komplikovanej situácii, ktorú sen predstavuje, sa zdá byť pre Janka odkaz na pozemskú matku, mamu Margitu. Tajomný muž je prvý, kto sa o nej zmieňuje, v snahe pomôcť Jánovi rozlúštiť, čo sa deje: *“Ja som Syn tej, ktorú ťa tvoja*

„Uľahčiť ťažké“
je jednou z
Máriiných úloh.

matka naučila pozdravovať trikrát denne. Ján si má spomenúť na každodenný zvyk modliť sa modlitbu Anjel Pána, akoby chcel povedať: *„Ty vieš, kto som, a poznáš už aj moju Matku, ktorú ti dávam za učiteľku! Tvoja mama Margita ti už o nás povedala, už ťa uviedla do tohto vzťahu viery a dôvery!”* Zdá sa však, že Ján nechápe odkaz. Zaujme obranný postoj a odpovedá iným poučením, ktoré sa viaže na jeho mamu:

“Moja matka mi hovorí, aby som sa nestýkal s tými, ktorých nepoznám, bez jej súhlasu; preto mi povedzte svoje meno.” Dospelý don Bosco nám tu ponúka príležitosť, aby sme ho videli ako bol vystrašeným dieťaťom. Jeho odpoveď vo sne je mimoriadne realistická a v súlade s tým, čo vieme o jeho namáhavej a pomalej ceste rozlišovania povolania. Inými slovami, sen je určite darom svetla, ktoré osvetľuje cestu, ale ako každý Boží dar, neoslobodzuje nás od námahy rozlišovať. Malý Ján nie je superhrdina, nie je to miniatúrny dospelý človek. Je skutočným dieťaťom, oživovaným veľkou túžbou po dobre svojich spoločníkov, ale zároveň potrebuje starostlivosť a ochranu svojej matky, matky z mäsa a krvi, viac ako ochranu neba.

Svedectvo dona Bosca a historické štúdie o ňom potvrdzujú, že mama Margita bola skutočne pozemskou prostredníčkou Máriinej nebeskej lásky, tak na jeho ceste viery, ako aj pri vypracovaní jeho výchovného systému a oratoriánskej práce. Prítomnosť a pôsobenie týchto dvoch žien zanechalo nezmazateľnú stopu na Jánovom citovom vývoji, v jeho spôsobe zaobchádzania s ľuďmi a tiež v jeho

veľmi pozitívnej vízii žien a ich úlohy v živote Cirkvi a spoločnosti.

Materská prítomnosť Panny Márie v snoch dona Bosca sa neustále vracia v priebehu jeho života. Keď sa pokúsime čítať tieto svedectvá v chronologickom poradí, ľahko uvidíme, ako Jánov postoj k Matke Pána časom dozrel. Bral vážne úlohu, ktorú mu zveril Pán, totiž pestovať vzájomný vzťah s Máriou, postupne sa jej zveriť, nechať sa ňou inšpirovať a viesť, dôverovať jej pomoci a ochrane. A táto skúsenosť je to, čo odovzdal svojim deťom prostredníctvom svedectva slova a schopnosti múdro používať znaky – medaily; ruženec; obrazy Panny Márie – vychovávať deti oratória, aby rozpoznali neviditeľnú prítomnosť Panny Márie v ich každodennom živote.

Mária bola schopná “urobiť všetko” v rozvoji saleziánskej práce, pretože Ján jej dovolil, aby bola pre neho Matkou a Učiteľkou. Pôsobivý rozkvet charizmy je konkrétnym dôkazom toho, že obaja brali vážne slová, ktoré vo sne vyslovil Pán Ježiš. V našich domovoch, v našich rodinách, v našich výchovných a pastoračných dielach: keď sa cítime unavení, nemotivovaní, keď sa nám zdá, že charizma je slabá a vyblednutá, pýtajme sa na priestor, ktorý dávame Márii, a na kvalitu nášho vzťahu s ňou. “Ona je tá, ktorá urobila všetko” a jej úlohou je “uľahčiť ťažké veci”, a preto sa na ňu môžeme obrátiť, kedykoľvek cítime potrebu začať odznova!

Linda Pocher, FMA.

NAZARET. BOŽIA RODINA

8. NAZARET ŠKOLA MODLITBY

Pri modlitbe Anjel Pána na sviatok Svätej rodiny pápež Benedikt XVI. povedal, že "dom v Nazarete je školou modlitby, kde sa človek učí počúvať, meditovať, preniknúť hlbokým významom zjavenia sa Božieho Syna, čerpajúc príklad od Márie". Pri bližšom pohľade zistíme, že v Nazarete žili najväčší kontemplatívni ľudia v dejinách. Ježiš od večnosti kontempluje tvár milosrdného Otca a on sám je časom "tvárou milosrdenstva"; Mária kontemplovala nielen očami duše, ale aj očami tela – očami matky! – tvár milosrdenstva; a Jozef v starostlivosti o Dieťa a Matku kontemploval prvé jadro Cirkvi, Cirkev v jej radikálnej svätosti, čiže dokonalé stretnutie medzi plným odovzdaním Boha (Ježiša) a plným prijatím človeka (Márie).

Ak kontemplatívnosť znamená rozpoznať prítomnosť Božieho tajomstva, potom Mária a Jozef boli skutočne privilegovaní, pretože v Ježišovi prijali a spoznali Emanuela, Boha s nami. A rozpoznali ho veľmi dobre, so všetkou čistotou, pretože "Mária," hovorí mystička von Speyr, "ktorá nepozná dedičný hriech, a Jozef, ktorý je od neho odpútaný, predstavujú pole vzťahov, v ktorom rastie Syn" a v ktorom Syn pripravuje svoje zjavenie svetu. Toto závrtné privilégium ich však od nás nielen nevzďaľuje, ale robí ich blízkymi a dostupnými prítomnosťou ich príkladu, i silou ich príhovoru: iba muži a ženy modlitby privádzajú druhých k modlitbe a iba tí, ktorí prebývajú v Pánových nádvoriach, môžu pomôcť druhým vstúpiť do nich. Zvlášť Mária je učiteľkou modlitby, pretože je s telom i dušou vzatá do neba a kontempluje jas Syna po pravici Otca.

Modlitba matky

Sú to závrtné veci, ale Mária bola kontemplatívna s celou svojou bytosťou, dokonca aj so svojím telom: vo svojom tele pocítila prítomnosť Boha v jeho príbytku medzi nami a Syn sa usídlil vo svete práve v nej! Je to tajomstvo, ktoré nikdy neprestane vzbudzovať svätý úžas a povzbudzovať nás k modlitbe: "Mária," hovorí dobre Enzo Bianchi, "bola priestorom, miestom prijatia pre toho, ktorý prebýva v každom priestore a ktorý nemôže byť ničím obsiahnutý. Mária je viditeľným miestom neviditeľného Boha, miestom, kde sa Boh, ktorý je Duch, stal telom, kde sa nesmrteľné stalo smrteľným, kde sa večné stalo časným. Z lona Otca prišiel Syn medzi nás v lone

Márie; Božie slovo, ktoré bolo na počiatku u Boha, sa v Márii stalo telom a v nej sa stalo počutelným slovom, viditeľnou prítomnosťou pre nás ľudí. V tomto je Mária nielen sprostredkovateľkou milosti, ale **Matkou Božej milosti!**

Modlitba a život

Keď hovoríme o modlitbe, riskujeme, že sa bude javiť ako niečo oddelené od života, ako pomlčka v živote. V skutočnosti, keď sa zamýšľame nad skúsenosťou Márie a Jozefa, ale aj nad skúsenosťou samého Ježiša v čase jeho detstva a domáceho života, ako aj nad tajomstvom jeho dospievania a mladosti, učíme sa, že modlitba je hĺbkou života, **vzťahom, ktorý nás udržia živými a dáva zmysel životu, skúsenosťou, ktorá osvetľuje každú inú skúsenosť.**

Tak ako **Mária a Jozef nemuseli opustiť domov a prácu, aby sa stretli s Ježišom, pretože Ježiš bol doma,** tak autentická modlitba nás nevzďaľuje od života, ale je svetlom života, silou na ceste života. Stretnúť sa s **Ježišom v modlitbe znamená precítiť niečo z neba na zemi a zo zeme orientovanej na nebo. Modliť sa znamená zakúsiť výnimočné vo všednom, sviatočné, ktoré premieňa všedný deň,** zastavenie na ceste, aby sme našli to podstatné v zákutiach dní, spomienky na fragmenty života, ktoré viedli k nepokoju, rozptýleniam a zúfalstvu, aby sme znovu objavili dôveru a útechu a s úžasom si uvedomili, že Boh vie písať rovno aj na krivé riadky, lebo "tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobro" (Rim. 8, 28).

Ježiš nás pozýva, aby sme sa «vždy modlili a neunavovali sa» (Lk. 18,1), pretože on je prvý, kto sa vždy modlí. On sám je živou modlitbou v nebi s Otcom a v Nazarete s Máriou a Jozefom. V tomto zmysle je životne dôležité "byť modliacimi sa" a nielen "pomodliť sa", pretože, ako vidíme v Nazarete,

Nazaret. Božia rodina.

kde Ježiš dozrel na svoje poslanie Vykupiteľa počas tridsiatich rokov života v skrytosti: veľké skutky sa rodia z ticha a predtým, ako sa začnú konať, musia byť premeditované v úžase a skromnosti inšpirácie, v poddajnosti a rozvážnosti rozlišovania, **v odvahe odovzdať sa a rozhodnúť sa, v pokore oddaného srdca, v radosť z plnenia Otcovej vôle vo všetkých veciach.**

Modlitba v rodine

Modlitba v rodine je životne dôležitá, pretože bez modlitby niet lásky, zatiaľ čo, ako učí pápež František, «rodina, ktorá sa modlí, zostáva jednotná» (AL 227). Možno je lásky príliš veľa alebo príliš málo, ale isto nie je taká ako ju chce Boh. Kardinál Colombo v nádhernej meditácii o Svätej rodine poznamenal, že moderná rodina, ktorá žije v sekulárnej a individualistickej kultúrnej atmosfére, sa musí nájsť v nazaretskej rodine aspoň v týchto dvoch aspektoch: “vo svätej bázni pred Bohom a vo svätej vzájomnej láske”.

Svätá bázeň pred Bohom sa vzťahuje na to, čo je podstatné v modlitbe: byť pripravený plniť Božiu vôľu vo všetkom, v bežných gestách (v Nazarete to boli jedlá a pôsty, liturgie v synagóge a púte do Jeruzalema), ako aj v mimoriadnych udalostiach (v Nazarete to bolo sčítanie ľudu, útek, vyhnanstvo, nájdenie Ježiša). vo chvíľach radosť a vo chvíľach obety. V Nazarete sa to všetko odohrávalo v Ježišovej prítomnosti: Jozef kontemploval tiché chápanie Matky a Syna a Mária “zo svojej strany uchovávala v srdci všetko, čo Ježišovo bolo” (Lk 2, 19), čím sa stala dôvernou pamäťou Cirkvi.

Z toho vyplýva druhá vec, že modlitba dáva rásť svätej vzájomnej láske, ktorá si vyžaduje zabúdanie na seba a starostlivosť o druhého: **“V nazaretskom dome každý žil pre druhých, zabúdajúc na seba.** Svätý Jozef pracoval na podpore Ježiša a Márie: namáhal sa a trpel, aby udržal Božieho Syna a panenstvo svojej Matky v bezpečí. Mária žila len pre Ježiša a pre svojho najčistejšieho manžela. Jeho myšlienky, jeho činy, jeho práca, jeho deň bol pre nich... A zdá sa, že Ježiš zabúda, že on je Stvoriteľ a stáva sa predmetom svojich stvorení; pozorný k ich náznakom, ohľaduplný vo všetkých veciach, pozorný pri predvídaní ich túžob.” Modlitba

je v tomto zmysle vždy dielom decentralizácie seba samého a sústredenia sa na Boha, najlepším liekom proti narcizmu, ktorý zaháša duše, prvým zdrojom diel pre spásu duší.

Roberto Carelli, SDB

POKORNÉ A NAJvyššie stvorenie

Na ceste s Máriou, učiteľkou integrálnej ekológie

9. ŽENA ROZLIŠOVANIA

Zatiaľ čo Lukášovo evanjelium detstva osobitným spôsobom zdôrazňuje schopnosť rozlišovať ako typickú charakteristiku osobnosti mladej Márie, Jánovo evanjelium nám predstavuje Máriu v čase jej zrelosti ako ženu rozlišovania v epizóde svadobnej hostiny v Káne, kde sa rozpráva o prvom znamení, ktoré Ježiš vykonal vo svojom verejnom účinkovaní. Rozlišovanie v istom zmysle znamená rozpoznať v prítomnom okamihu výhonky budúcnosti. Preložené do saleziánskeho jazyka, rozlišovanie znamená identifikovať ten bod, ktorý je prístupný dobru, z ktorého je možné spolupracovať s Bohom, aby nám zverený ľud a skutočnosť, v ktorej žijeme, mohli prekvitať a prinášať ovocie.

“Rozlišovanie” je kľúčové slovo v magistériu pápeža Františka. Predovšetkým preto, že pápež je jezuita a je na jezuitoch, aby charizmou praktizovali a učili rozlišovanie. Rozlišovanie ako také však nie je niečo, čo patrí len k ignaciánskej charizme! Rozlišovanie je totiž darom Ducha Svätého, ktorý každý veriaci prijíma súčasne s krstom. Aby sa však mohlo uplatňovať, vyžaduje si učelivú prípravu, neustále uplatňovanie slobody a vôle veriaceho. Po druhé, pretože v dobe neistoty a veľkých zmien, ako je tá naša, je rozlišovanie najistejšou cestou, aj keď nie je bez rizika. Opakom rozlišovania je v skutočnosti otrocké uplatňovanie pravidiel a modelov, je to Cirkev/múzeum, v ktorom je veľa poriadku, ale málo života. Cirkev, ktorá rozlišuje, je naopak Cirkev/záhrada, kde nie je možné vyhnúť sa a priori trochu chaosu, niekoľkým kúkoľom, niekoľkým krivým kmeňom, a predsa existuje život a plody života: radosť, pokoj, zhovievavosť, sebaovládanie, láska, veľkodušnosť, vernosť pôsobeniu Ducha Svätého v srdciach a v dejinách (Gal 5, 22). Napokon, rozlišujúca Cirkev si uvedomuje, že ohlasovanie evanjelia v súčasnom svete nie je ani tak otázkou obsadenia priestoru, ako skôr aktiváciou procesov.

Práve preto je schopnosť rozlišovania základom pre spoločné kráčajenie smerom k uskutočneniu toho, čo František nazýva ekologickým obrátením. Integrálna ekológia v skutočnosti nie je magický vzorec, ale skôr proces, ktorý začína konverziou pohľadu. Predovšetkým je potrebné naučiť sa kontemplovať krásu stvorenia a dôstojnosť všetkých stvorení, z ktorých každé nesie odtlačok Božej stvoriteľskej

činnosti. Všetko, čo je stvorené, vo svojej kráse, pochádza od Boha, ale je to zverené do našich rúk, aby sme to chránili a podporovali v jeho rozvoji v mene Stvoriteľa. Z tohto vedomia vyplýva potreba rozlišovania: čo možno urobiť pre podporu života v malých, ale veľkých rozhodnutiach každodenného života?

Kontemplácia skutočnosti v jej konkrétnosti nám navyše umožňuje rozpoznať hranice toho, čo je stvorené. V skutočnosti nič nezostáva navždy: každá forma života uzatvára cyklus, ktorý trvá od narodenia až po smrť. Ľudská bytosť, akokoľvek mimoriadne podobná Stvoriteľovi vďaka svojej inteligencii, schopnosti vzťahu, reči a tvorivosti, môže zostať na zemi navždy len do tej miery, do akej je schopná odovzdať budúcim generáciám to, čím je a čo má. Rozlišovanie teda znamená naučiť sa prejsť od kritéria maximálneho zisku ku kritériu udržateľnosti nielen v záujme nás samých, ale aj tých, ktorí prídu po nás.

Na svadobnej hostine v Káne je Mária ženou rozlišovania, pretože sa stará o budúcnosť manželov a pýta sa, čo môže pomôcť alebo ako odstrániť prekážku plnému rozvoju ich spoločného života. Znamenie vína v skutočnosti ďaleko presahuje potrebu uhasiť smäd okamihu. Víno predstavuje vášeň pre život, schopnosť oslavovať jeho dobrotu a krásu, typicky ľudskú potrebu radosti a oslavy. Mária okrem toho vidí vo svojom Synovi to, čo je ešte skryté pred očami všetkých: Spasiteľa sveta, toho, ktorý môže dať život v hojnosti. Nakoniec, Mária koná tak, aby aktivovala zdroje všetkých hostí. Medzi hosťami na hostine splieta sieť, vďaka ktorej majú všetci účasť na zázraku: sluhovia; starejší;

nevesta a ženích; Syn; učeníci-sluhovia.

V Káne Mária nezaberá priestor, nevystupuje ako protagonistka na scéne, hoci ona je tá, ktorá dáva do pohybu proces, ktorým sa začne dobrodružstvo viery učeníkov. Mária aktivuje proces viery tým, že podporuje stretnutie a komunikáciu medzi ľuďmi prítomnými na hostine. V našom každodennom živote môžeme aktivovať proces ekologickej konverzie počnúc malými možnými voľbami, vedome realizovanými. Medzi malými skutkami, ktoré sa dajú urobiť, je aj odvaha prehovoriť, podeliť sa s členmi rodiny, priateľmi, susedmi o našu starosť o náš spoločný dom. Namiesto znásobovania iniciatív je tiež znakom ekologického obrátenia, aby sme sa mohli zblížovať v spoločných iniciatívach spolu s inými združeniami a inštitúciami prítomnými v tejto oblasti, aj keď to, čo nás spája, nie je viera, ale pozornosť voči prírode a blížnemu.

Starostlivosť o vzťahy, záväzok k vytváraniu sietí, patrí plne k integrálnej ekológii. Samozrejme, vždy ide o to, aby sme konali s rešpektom voči druhému, voči jeho postaveniu a presvedčeniu, a aj v tomto je Mária učiteľkou, pretože sa nikdy nevnučuje. Tvárou v tvár Ježišovej odpovedi, ktorá sa spočiatku zdá byť v rozpore s jej žiadosťou o zásah, Mária neprejavuje žiadne náhlenie ani sklamanie. Na jednej strane priťahuje pozornosť služobníkov na Ježiša, pripravuje ich k tomu, aby počúvali Syna, a na druhej strane ponecháva Synovi potrebný priestor na vypracovanie vlastnej odpovede bez toho, aby naliehala alebo sa snažila vnútiť. A Ježiš spoznáva dobrotu jej zámeru a inšpirácie. Mária v tomto bode ustupuje a prenecháva scénu Ježišovi, sluhom, pánovi stola a manželom, ponúkajúc našim očiam vzor činnosti a služby, ktorá hľadá to podstatné, nehľadá uznanie ani potlesk, ale je pozorná na konkrétnu štruktúru každodenného života s jeho vzťahmi.

V Káne chýbalo víno a tento nedostatok hrozil zlyhaním hostiny. Čo chýba alebo čoho je nedostatok v susedstve, kde žijem, vo farnosti, v škole, ktorú navštevujem, kde konkrétne hrozí existenčné zlyhanie bratov a sestier, ktorí sa so mnou delia o tento priestor? Čo môžem urobiť, aby som podporil sieť vzťahov, ktoré sú schopné prevziať zodpovednosť za túto potrebu pred príslušnými orgánmi? Je dôležité pamätať na to, že načúvanie volaniu chudobných a zeme je jedno s ohlasovaním Pánovho zmŕtvychvstania. V mene jeho víťazstva nad smrťou a v moci jeho Ducha, ktorú sme prijali v

krste, sme povolaní robiť všetko pre dobro všetkých, byť Samaritánmi našich bratov a sestier, tak ako je Ježiš Samaritánom každého z nás. Prosme Máriu, aby nám pomohla, aby sa s nami podelila o svoju schopnosť rozlišovania, aby Boh skrze nás obnovil tvárnosť zeme.

Linda Pocher FMA

RODINNÉ SPRÁVY

Video pozvanie na Kongres do Fatimy

Pripomíname, že registrácia na IX. kongres Panny Márie Pomocnice kresťanov, ktorý sa bude konať vo Fatime od 29. augusta do 1. septembra 2024: mariaauxiliadora2024.pt, je otvorená. Vzhľadom na túto významnú udalosť saleziánskej rodiny organizačný tím pripravil sériu deviatich videí, v ktorých pozývajú všetkých k účasti rôzne osobnosti saleziánskeho sveta. Videa sú k dispozícii na tomto odkaze.

Medzinárodný kongres Panny Márie Pomocnice kresťanov 2024 vo Fatime (Portugalsko)

V duchu solidarity a vzájomnej pomoci, ktorou sa chceme vyznačovať, bol v Turíne pri Materskej ADMA zriadený "Fond solidarity", ktorý má pomôcť skupinám, ktoré to najviac potrebujú.

Všetky príspevky je možné posilať buď bankovým prevodom ADMA:

- IBAN IT16 V030 6909 6061 0000 0130 575
- alebo podľa pokynov na nasledujúcom odkaze <https://www.admadonbosco.org>

V prípade akýchkoľvek žiadostí o príspevok alebo potreby podrobnejších informácií môžu vedúci skupín napísať na adresu: adma@admadonbosco.org

Prijatá suma bude rozdelená medzi jednotlivé žiadosti. Pre jednotlivých účastníkov sa príspevky neposkytujú

“Pán miluje radostného darcu”.

Dám vám
UČITELKU
 IX Kongresu Márie Pomocnice kresťanov

Fatima 29. augusta - 1. septembra 2024

Registrácia otvorená

www.mariaauxiliadora2024.pt

Rada miestnych skupín ADMA provincie São Paulo

São Paulo, Brazília - Koordinátori skupín ADMA saleziánskej provincie Brazília-São Paulo (BSP) sa stretli 23. marca na stretnutí rád, ktoré sa konalo vo farnosti "Nossa Senhora Auxiliadora" v Bom Retiro.

Asi 50 členov zastupujúcich 17 miestnych skupín, z 22 prítomných v provincii BSP zažilo bratskú prítomnosť a sprevádzanie saleziánov: Luis Antonio Amiranda, delegát saleziánskej rodiny, don Vinícius Ricardo de Paula, provinciálny delegát ADMA, don Luiz Gonzaga Piccoli, ADMA- Bom Retiro, a o. Marcos Sérgio da Silva, ADMA-Campinas.

Téma reflexie "Dám vám Učiteľku" v rámci prípravy na Medzinárodný kongres Panny Márie Pomocnice kresťanov v Portugalsku podnietila úvahy, zdieľanie,

hudbu, modlitbu, modlitbu ruženca a veľa radosti medzi účastníkmi, oživujúc plameň a saleziánsku charizmu každého účastníka.

Výročné stretnutie prezidentov a radcov ADMA Severnej Argentíny

V Córdobe v Argentíne, v Dome duchovných cvičení zbožných učeníkov Božského Spasiteľa, sa od 15. do 17. marca konalo výročné stretnutie prezidentov a radcov Združenia Márie Pomocnice kresťanov (ADMA) severnej Argentíny.

V prvý deň sa 24 účastníkov, zástupcov 12 miestnych ADMA prítomných z 20 existujúcich na území, stretlo na úvodnom online stretnutí s o. Gabrielom Cruzom, novým duchovným animátorom Primárnej ADMA, ktorý ich srdečne pozdravil. Následne o. Alejandro Guevara usporiadal konferenciu s názvom "**Dám vám učiteľku**", po ktorej nasledovali duchovné cvičenia vedené o. Orlandom Sánchezom, SDB, animátorom ADMY.

Na druhý deň sa účastníci hlbšie venovali téme Hesla 2024 hlavného predstaveného a oboznámili

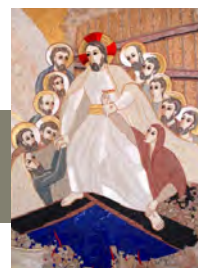

sa s realitou miestnej ADMY.

Posledný deň si vypočuli svedectvá ADMY mladých ľudí zo Santa Fe s rôznymi iniciatívami na šírenie úcty k Panne Márii Pomocnici kresťanov.

Omša za zosnulých členov združenia ADMA

Každý 24. deň v mesiaci sa o 9:00 sa slávi svätá omša za všetkých zosnulých členov združenia ADMA z celého sveta v Bazilike Panny Márie Pomocnice kresťanov v Turíne.

MYSEL MODLITIEB NA TENTO MESIAC

Chceme sa pripojiť k modlitbám všetkých skupín ADMA na celom svete na úmysel pápeža Františka:

Tento mesiac sa spolu s celou Cirkvou modlíme **Za formáciu rehoľníkov a rehoľníčok a seminaristov.**

Modlime sa, aby rehoľníci a rehoľníčky a seminaristi rástli na svojej ceste povolania prostredníctvom ľudskej, pastoračnej, duchovnej a komunitnej formácie, ktorá ich privedie k tomu, aby sa stali vierohodnými svedkami evanjelia.

PROSÍME VŠETKÝCH, ABY NÁM ZASLALI ČLÁNOK, FOTO ZO STRETNUTIA FORMÁCIE, PRIPOMIENKY 24. MÁRIJ POMOCI KREŠŤANOV, VYKONÁVANEJ DOBROVOLNÍCKU ČINNOSŤ. Článok (formát .doc, max. 1200 znakov bez medzier) a maximálne 2 fotografie (digitálny formát .jpg a šírka najmenej 1000 px) s názvom a/alebo stručným popisom je potrebné zaslať na adresu adma@admadonbosco.org. V predmete e-mailu „Rodinné udalosti“ a v texte je potrebné uviesť údaje o autorovi (meno, priezvisko, miesto výstrelu, príslušnosť Adma, mesto, krajina).

Odoslaním automaticky oprávňujete Adma na spracovanie, publikovanie, aj čiastočné, a zverejnenie článku a fotografií v akejkoľvek forme. Obrázky môžu byť podľa uváženia redakcie zverejnené na webovej stránke www.admadonbosco.org, a/alebo na iných webových stránkach Adma spolu s popisom.